

124. Както си е обыкновено въ съко съдружество, да ся недава ни помалко, ни помнogo нѣкому, а съкому колкото ся пада; тж и ный тряба въ дружескыа разговоръ да ся обхождамы, чтого да давамы съкому врѣме, да каже по нѣщо.

125. Какъвъ то си до пладніжъ, такъвъ ще бъдешь и слѣдъ пладніжъ. *Людвикъ.*

126. Когато тичамы слѣдъ удоволствіята, играемы като на жюменцъ; ако смы нѣщо спечелили, свалямы крашкъ отъ очити си, и едва тогава видимъ, че ны ся испреварили. *Юниб.*

127. Крѣйте петачетата, пжъ грошевети и сами ще ся скрываютъ *Анг. Послов.*

Л

128. Лъжата е като снѣжно *топче*; кое то тѣркулнжто отъ стрѣвно по снѣга, малко по малко всепо голѣмо става; а когато ся спрѣ, то ся растопява.

Христина Швед. Кр.

129. Лъжливотто ученіе докача челѣка повече, нежели невѣжеството. *Фридрихъ.*

130. Лѣностъта и празностъта сѫ предтеча на оѣромашнжтъ. *Питъ.*

131. Лесно тряба да вѣрвамы, че слѣдъ смъртътъ можемъ да станемъ нѣщо! Знае-